ამას არ მოველოდით

მოსკოვი. ვ.ი. ლენინის სახელობის ცენტრალური სტადიონი. 11 ივლისი.

“სპარტაკი” (მოსკოვი) - “დინამო” (თბილისი) 3:0 (2:0).

“სპარტაკი”: კავაზაშვილი, ლოგოფეტი, ივანოვი, ლოვჩევი, კისელიოვი, აბრამოვი, კალინოვი, ჰუსეინოვი, ოსიანინი, პაპაევი, სილაგაძე (როჟკოვი).

“დინამო”: ურუშაძე, რეხვიაშვილი, კანთელაძე (ლ. ნოდია), ხურცილავა, ძოძუაშვილი, პეტრიაშვილი, ილიადი, ასათიანი, მეტრეველი, გ. ნოდია, გავაშელი.

მსაჯი: ტ. ბახრამოვი (ბაქო).

დუბლიორები - 2:0 “სპარტაკის” სასარგებლოდ.

წინასწარი შეხვედრების ცენტრალური მატჩი II ქვეჯგუფში კალენდრის ბოლო დღეს შედგა და ცხადია, უდიდესი ინტერესიც გამოიწვია ფეხბურთის მოყვარულთა შორის. ლუჟნიკის ვეება სტადიონი პირდაპირ გაიჭედა.

ეს გასაგებია: ჯერ ერთი, მოსკოველები, მუდამ ინტერესით ელიან თბილისელთა გამოსვლას, მეორე - ეს არ იყო უბრალო მატჩი. მის შედეგს აუცილებლად ექნება გავლენა სანოემბროდ, როცა მონაწილენი საბოლოოდ გაინაწილებენ ადგილებს, ხოლო სპარტაკელებსა და თბილისელებს ეს ადგილები უეჭველად ელით ცხრილის სათავეში. ყოველივე ამას დაუმატეთ, რომ თბილისის “დინამოს” წლევანდელ გათამაშებაში არც ერთი მატჩი არ წაუგია, ხოლო “სპარტაკს” მხოლოდ ერთი დამარცხება აქვს და ისიც თბილისელებთან.

ამ მცირეოდენი “პროლოგის” შემდეგ ნება მომეცით მოსკოველი მაყურებლისა და, თუ გნებავთ, სპეციალისტის სახელითაც ვთქვა, რომ მოველოდით ყველაფერს, გარდა ასეთი ანგარიშისა. 3:0 მეტისმეტია ასეთი პრინციპული შეხვედრისთვის. მართალია, “სპარტაკს” წლეულს ასე ძლიერად, ასე თავისუფლად, ასეთი აღმაფრენით არ უთამაშია, მაგრამ საქმე იმაშია, რომ თბილისის “დინამო” მას ჩამორჩებოდა ყველაფრით და რაც მთავარია, ორგანიზებულობით, მონდომებით, შრომისუნარიანობით.

მატჩის დეტალურ აღწერას არ შევუდგები, ვინაიდან იგი ტელევიზიით ნახა თითქმის მთელმა ქვეყანამ. მე მინდა გაგიზიაროთ ჩემი რამდენიმე მოსაზრება.

ისევ და ისევ თავს იჩენს თბილისელთა თამაშის შედეგები შინ და გარეთ. თქვენ მეტყვით, რომ თბილისის “დინამოს” სტუმრად არ წაუგია არც ერთი მატჩი. მართალია, მაგრამ დაუკვირდით ციფრებს, უფრო სწორად, თბილისის “დინამოს” სატურნირო გზას მიმდინარე გათამაშებაში. შინ ჩატარებული 9 მატჩიდან თბილისელებმა მოიგეს 7 და ფრედ დაამთავრეს 2. მოწინააღმდეგეთა მინდვრებზე სულ სხვა სურათს ვხედავთ: 9 მატჩიდან მოგებულია მხოლოდ 1, წაგებულია 1 და ფრედ დამთავრებულია 7.

ასეთ შემთხვევაში ამბობენ კომენტარები ზედმეტიაო, მაგრამ კომენტარის გაკეთებას მე საჭიროდ ვთვლი და აი, რატომ. გავიხსენოთ, რომ თბილისის “დინამო” იშვიათად ცვლის მოთამაშეებს და უმთავრესად ერთი და იგივე შემადგენლობით თამაშობს. ესეიგი, გამოდის, რომ ამ ერთი და იგივე მოთამაშეებს შინ ერთი ფუნქციების შესრულება ევალებათ და სტუმრად კი სულ

სხვისა. გუნდი მეტოქეთა მინდვრებზე იბრძვის ისე, რომ ცდილობს აიღოს ქულა და "თავისი თამაშით არ თამაშობს".

ახლა მოგიყვანთ სხვა ციფრებსაც. შინ დინამოელებმა 20 ბურთი გაიტანეს მეტოქეთა კარში, ხოლო საკუთარში მიიღეს მხოლოდ 3. მეტოქეთა მინდვრებზე გუნდს ძალა ეყო მხოლოდ საიმისოდ, რომ გაეტანა სულ 2 გოლი, თავის კარში კი მიიღო 4. აი, აქ კი, როგორც იტყვიან, კომენტარი ზედმეტია.

დამეთანხმებით, რომ მატჩი "სპარტაკი" (მოსკოვი) - "დინამო" (თბილისი) ძალიან საინტერესო, დაძაბულ ბრძოლაში მიმდინარეობდა და შეუძლებელია ეს კარგი სანახაობითი მხარე მხოლოდ "სპარტაკის" კარგი თამაშის ხარზე მომხდარიყო. ვიმეორებ, ამ დღეს მოსკოველები იბრძოდნენ გაცილებით უფრო მობილიზებულად, გაშლილი ფრონით, თითოეული მოთამაშის უკიდურესად მაღალი დატვირთვით, თბილისელთა მხრივ, კი ეს ყველაფერი არ ჩანდა. მაგრამ გაიხსენეთ ის მომენტებიც, რომლებიც "სპარტაკის" კართან შეიქმნა, როცა კავაზაშვილის წინაშე მარტოდმარტო დარჩენილმა რეხვიაშვილმა საშუალება მისცა მეკარეს ეხსნა თავისი გუნდი უიმედო მდგომარეობიდან, გაიხსენეთ, როგორ ზანზარებდა ძელი ლ. ნოდიასა და მეტრეველის დარტყმების შემდეგ.

ამგვარი მომენტები თავისით არ იქმნება და თბილისელებს სრული შესაძლებლობა ჰქონდათ არ წაეგოთ მატჩი ასეთი ანგარიშით. მთავარ დამნაშავე რგოლად თბილისის "დინამოში" ვთვლი ნახევარდაცვას, რომელმაც მთლიანად ჩაბარა ინიციატივა მოწინააღმდეგეს და, როგორც იტყვიან, თითი თითზე არ დაუკარებია მის უკან დაბრუნებისთვის.

პირველი გოლი საკმაოდ მოულოდნელ ვითარებაში იქნა გატანილი. ურუშაძემ აშკარად დააგვიანა ბურთის გამოსვლა და საშუალება მისცა ოსიანინს გაეტანა ბურთი.

ტაიმი ახალი დაწყებული იყო და თბილისელებს ბევრი რამ შეეძლოთ გამოესწორებინათ, მაგრამ მათ ეს არ გააკეთეს. 45 წუთი მთლიანად "სპარტაკისა" იყო. სტუმრები ვალდებული იყვნენ მკაცრი კონტროლის ქვეშ აეყვანათ ჰუსეინოვი, კისელიოვი, ოსიანინი, მათ კი სამივე ამ სპარტაკელს მოქმედების დიდი საშუალება დაუტოვეს და სპარტაკელებმაც არ დააყოვნეს მისი გამოყენება. 33-ე წუთზე კისელიოვი სწრაფად შეიჭრა მეტოქის საჯარიმო მოედანში და მეორე ბურთი გაგზავნა მის კარში.

შესვენების შემდეგ მდგომარეობა თითქოს გათანაბრდა, მაგრამ არ უნდა დავივიწყოთ, რომ "სპარტაკს" ადრინდელი იერიშები აღარ ესაჭიროებოდა, ამიტომ მან სილაგაძის ნაცვლად მინდორზე როჟკოვი გამოიყვანა და შუა მინდორში ითამაშა. მას სავსებით აძლევდა ხელს მხოლოდ კონტრიერიშები და როცა ამ კონტრიერიშებიდან ერთ-ერთი ჰუსეინოვმა გოლით დაამთავრა, ძალთა შეფარდება საბოლოოდ ნათელი შეიქნა.

"სპარტაკმა" დამსახურებულად მოიგო ეს უაღრესად დიდმნიშვნელოვანი მატჩი.

ა. ლეონტიევი, სპორტის ოსტატი (ტელეფონით).

"ლელო", 13 ივლისი, 1969 წ.